

288

USTAWA

z dnia 11 maja 1994 r.

o zadaniach zleconych gminie, związanych z organizacją i prowadzeniem spisów rolnych.

Art. 1. Zadania gmin w ramach prac związanych z organizacją i prowadzeniem spisów rolnych obejmują:

- 1) jednorazowe przekazanie wojewódzkim urządzeniom statystycznym aktualnej liczby gospodarstw i działek rolnych oraz wykazów indywidualnych gospodarstw i działek rolnych zawierających:
 - a) imię i nazwisko oraz datę urodzenia władającego,
 - b) numer identyfikujący gospodarstwo (działkę rolną) w dokumentacji gminy,
 - c) adres władającego (miejscowość, ulicę, numer nieruchomości, numer mieszkania),
 - d) ogólną powierzchnię,
 - e) powierzchnię użytków rolnych w gospodarstwie w hektarach fizycznych i przeliczeniowych,
 - f) powierzchnię użytków rolnych działki,
- 2) wykonanie do dnia 31 lipca 1994 r. następujących prac związanych z zorganizowaniem i przeprowadzeniem spisu rolnego metodą reprezentacyjną:
 - a) przedstawienie list kandydatów na ankieterów,
 - b) udział w szkoleniu organizowanym przez wojewódzkie urzędy statystyczne oraz przeszkolenie ankieterów,
 - c) nadzorowanie przebiegu prac w terenie,
 - d) współuczestniczenie w przeprowadzeniu spisu kontrolnego,
 - e) przyjęcie materiałów od ankieterów, kontrola materiałów i sporządzenie wstępnych zestawień zbiorczych dla gminy,
- 3) przekazywanie corocznie — w terminie do dnia 15 maja — zmian w wykazach indywidualnych gospodarstw i działek rolnych, o których mowa w pkt 1.

Art. 2. Formę, zakres i szczegółowe terminy wykonania zadań zleconych, o których mowa w art. 1, określi Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w drodze zarządzenia.

Art. 3. Zadania, o których mowa w art. 1, gminy realizują jako zadania zlecone z zakresu administracji rządowej.

Art. 4. Zadania zlecone gminom, określone w ustawie, są finansowane ze środków będących w dyspozycji Głównego Urzędu Statystycznego, które wojewódzkie urzędy statystyczne prześlą gminom w terminie do dnia 31 lipca każdego roku.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

289

TRAKTAT KONCYLIACYJNY I ARBITRAŻOWY

między Rzeczpospolitą Polską a Konfederacją Szwajcarską,

sporządzony w Warszawie dnia 20 stycznia 1993 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 20 stycznia 1993 r. został sporządzony w Warszawie Traktat koncyliacyjny i arbitrażowy między Rzeczpospolitą Polską a Konfederacją Szwajcarską w następującym brzmieniu:

**TRAKTAT KONCYLIACYJNY I ARBITRAŻOWY
między Rzeczpospolitą Polską a Konfederacją
Szwajcarską**

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Szwajcarska Rada Związkowa,

pragnąc zacieśnić więzy przyjaźni, które istnieją między Rzeczpospolitą Polską i Konfederacją Szwajcarską, oraz popierając w interesie pokoju i bezpieczeństwa w Europie

i na świecie rozwój procedur zmierzających do pokojowego, słusznego i sprawiedliwego załatwiania sporów między nimi, zawarły niniejszy traktat:

A. Rokowania**Artykuł 1**

Umawiające się Strony będą starały się załatwić swe spory w drodze rokowań. Jeśli nie zostanie to osiągnięte

w ciągu roku następującego po rozpoczęciu rokowań, każda ze Stron może poddać spór niżej opisanej procedurze koncyliacyjnej.

B. Koncyliacja

Artykuł 2

Wszelkie spory, które nie mogą być załatwione za pomocą rokowań w terminie przewidzianym w artykule 1, mogą być poddane koncyliacji przez każdą ze Stron w drodze pisemnej notyfikacji skierowanej do drugiej Strony.

Artykuł 3

Komisja Koncyliacyjna będzie utworzona w sposób następujący:

- a) W pisemnej notyfikacji złożonej zgodnie z artykułem 2 Strona, która wszczyna postępowanie koncyliacyjne, wyznacza jednego członka Komisji, który może być jej obywatelem.
- b) Druga Strona wyznaczy drugiego członka, który może być jej obywatelem, w ciągu 60 dni, licząc od otrzymania pisemnej notyfikacji.
- c) W ciągu 90 dni, licząc od daty nominacji przewidzianej pod lit. b), Strony uzgodnią i wyznaczą trzeciego członka, który będzie przewodniczącym Komisji.
- d) Wszystkie nominacje, które nie zostały uzgodnione w ciągu 150 dni, licząc od otrzymania pisemnej notyfikacji przewidzianej w artykule 2, będą dokonane przez Sekretarza Generalnego Rady Europy spośród obywateli państw trzecich.
- e) W razie śmierci, rezygnacji lub przeszkody w wykonywaniu funkcji jednego z członków Komisji, musi on zostać niezwłocznie zastąpiony w ten sam sposób, w jaki został wyznaczony.

Artykuł 4

Komisja Koncyliacyjna może zaproponować Stronom środki zabezpieczające, które uzna za właściwe. Strony poinformują niezwłocznie Komisję o krokach podjętych w celu zastosowania takich środków.

Artykuł 5

1. Komisja Koncyliacyjna sama ustala miejsce obrad i swoją procedurę po konsultacji z przedstawicielami Stron. Komisja przestrzegać będzie zasady równości Stron i kontrydiktoryjnego charakteru postępowania.

2. Komisja może w każdym momencie zawiesić postępowanie i wezwać Strony do wznowienia rokowań, biorąc ewentualnie pod uwagę jej zalecenia.

Artykuł 6

1. Strony biorą udział w całym postępowaniu i dostarczają Komisji Koncyliacyjnej wymagane przez nią dokumenty i informacje.

2. Niestawienie się jednej ze Stron nie wstrzymuje prac Komisji.

Artykuł 7

1. W ciągu sześciu miesięcy, które następują po zakończeniu postępowania, Komisja Koncyliacyjna sporządza

poufne sprawozdanie zawierające zalecenia, które przekazuje niezwłocznie Stronom.

2. Strony poinformują pisemnie Komisję w ciągu sześciu miesięcy od otrzymania jej sprawozdania, czy akceptują jej zalecenia. Przyjęcie przez Strony zaleceń Komisji oznacza porozumienie dotyczące załatwienia sporu.

C. Arbitraż

Artykuł 8

1. Każdy spór, który nie mógł być załatwiony na drodze procedury koncyliacyjnej przewidzianej w artykułach od 2 do 7, może być poddany przez każdą ze Stron procedurze arbitrażowej w drodze pisemnej notyfikacji skierowanej do drugiej Strony.

2. Strony mogą jednak uzgodnić zastosowanie procedury arbitrażowej bez stosowania postępowania koncyliacyjnego.

Artykuł 9

Trybunał Arbitrażowy tworzy się w ten sam sposób jak Komisję Koncyliacyjną, tak jak przewidziano to w artykule 3, przy czym, gdy nominacje nie nastąpiły w terminie określonym w artykule 3 lit. d), są one dokonywane przez Prezesa Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości. Jeśli Prezes nie będzie w stanie dokonać nominacji lub jest obywatelem jednej ze Stron, wymagane nominacje będą dokonane przez Wiceprezesa Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości. Jeśli z tych samych powodów Wiceprezes nie może dokonać przewidzianych nominacji, dokona ich najstarszy wiekiem członek Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, który nie jest obywatelem żadnej ze Stron.

Artykuł 10

Trybunał Arbitrażowy może, na wniosek jednej ze Stron lub proprio motu, nakazać środki zabezpieczające, które uzna za stosowne dla ochrony wzajemnych praw Stron. Strony zastosują się do tych środków w dobrej wierze.

Artykuł 11

Trybunał Arbitrażowy sam ustala miejsce obrad i swoją procedurę, po konsultacji z przedstawicielami Stron. Trybunał uwzględni przy tym zasady równości Stron, charakter kontrydiktoryjny postępowania oraz jego podział na część pisemną i ustną.

Artykuł 12

1. Strony biorą udział w całym postępowaniu arbitrażowym. Nieobecność jednej ze Stron lub fakt, że nie wykorzystuje ona swoich środków procesowych, nie przeszkadza w kontynuowaniu postępowania.

2. Strony dostarczają Trybunałowi wymagane dokumenty i informacje.

Artykuł 13

1. Trybunał Arbitrażowy wydaje orzeczenie większością głosów swoich członków w ciągu dziewięciu miesięcy po zakończeniu postępowania arbitrażowego.

2. Orzeczenie arbitrażowe, które musi zawierać uzasadnienie, opiera się na prawie międzynarodowym. Na wniosek obydwu Stron, Trybunał może rozstrzygnąć spór *ex equo et bono*.

3. Orzeczenie jest natychmiast przekazywane Stronom. Jest ono obowiązujące i ostateczne dla Stron i powinno być wykonane w dobrej wierze.

4. W razie zakwestionowania orzeczenia lub wątpliwości w odniesieniu do jego znaczenia i zakresu, każda ze Stron może w ciągu 90 dni, licząc od momentu otrzymania orzeczenia, zażądać od Trybunału jego interpretacji.

D. Postanowienia ogólne

Artykuł 14

1. Postanowienia niniejszego traktatu nie mają zastosowania do sporów, które:

- a) powstały przed wejściem w życie niniejszego traktatu,
- b) Strony zgodziły się lub zgodzą się poddać innej procedurze pokojowego załatwiania sporów.

2. Strony mogą porozumieć się w każdym momencie odnośnie do uchylecia pewnych postanowień niniejszego traktatu, jeśli chodzi o załatwienie sporu w ramach traktatu.

Artykuł 15

Zanim spór nie zostanie załatwiony, Strony powstrzymają się od wszelkich działań mogących przyczynić się do zaostrzenia sytuacji i utrudnienia bądź uniemożliwienia załatwienia sporu środkami przewidzianymi w niniejszym traktacie.

Artykuł 16

Komisja Koncyliacyjna i Trybunał Arbitrażowy, przewidziane w niniejszym traktacie, decydują o swojej kompetencji.

Artykuł 17

1. Członkowie Komisji Koncyliacyjnej i Trybunału Arbitrażowego otrzymują wynagrodzenie ustalane przez Strony i wnoszone przez nie w równych częściach.

2. Każda ze Stron ponosi swoje własne koszty oraz połowę kosztów Komisji Koncyliacyjnej i Trybunału Arbitrażowego.

Artykuł 18

1. Traktat niniejszy podlega ratyfikacji. Dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Bernie w możliwie bliskim terminie.

2. Traktat wejdzie w życie w dniu wymiany dokumentów ratyfikacyjnych. Jest on zawarty na okres pięciu lat, licząc od daty jego wejścia w życie. Jeśli nie zostanie wypowiedziany w ciągu sześciu miesięcy przed upływem jego ważności, będzie uważany za przedłużony na następny okres pięciu lat. Zasadę tę stosuje się odpowiednio do kolejnych okresów.

3. Jeśli postępowanie arbitrażowe lub koncyliacyjne będzie toczyło się w chwili wygaśnięcia traktatu, będzie ono kontynuowane zgodnie z jego postanowieniami bądź też porozumieniem zawartym przez Umawiające się Strony w celu zastąpienia traktatu.

Na dowód czego pełnomocnicy Stron podpisali niniejszy traktat.

Sporządzono w Warszawie dnia 20 stycznia 1993 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i francuskim, przy czym obydwie teksty mają jednakową moc.

Za Rząd
Rzeczypospolitej Polskiej
K. Skubiszewski

Za Szwajcarską
Radę Związkową
L. Cafilisch

Po zapoznaniu się z powyższym traktatem, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- został on uznany za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych,
- jest przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony,
- będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 7 kwietnia 1993 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

L.S.

Minister Spraw Zagranicznych: *K. Skubiszewski*